

Doordat er meerdere activiteiten van natuurvereniging Ken en Geniet op deze dag georganiseerd waren (fietstocht K&G, open Kandoeltuin n.a.v. open imkerijdagen van Ambrosius) gingen we dit keer met de vogelwerkgroep op pad met 9 personen naar het eiland Tholen. Normaal houden wij een zomerstop in de maanden juli tot oktober omdat al veel vogelsoorten hun terugreis naar het warme zuiden ondernomen hebben. Toch wilden we kijken of de vogels, en dan met name de kustvogels van Zeeland en in het bijzonder op het eiland Tholen, er nog verbleven.

Om 08.00 uur kwamen we in het eerste gebied aan, "De Slikken van de Heen".

De Slikken van de Heen bestaan uit voormalige zandplaten, slikken en schorren. Door het afsluiten van de Philipsdam in 1987 zijn de gebieden drooggevallen en ontzilt (het zoete regenwater spoelde alle zout uit de bodem). Het gebied is nog steeds sterk in ontwikkeling. Het bestaat uit een parkachtig landschap, waarin bosschages en open gedeelten elkaar afwisselen. De variatie wordt bevorderd door begrazing met onder andere Konik-paarden en Schotse Hooglanders.

Er komen veel broedvogels voor. Minder gewone soorten als de bruine kiekendief, de roodborsttapuit en het paapje broeden er, net als de ransuil en de grote bonte specht. In de winter is de slechtvalk bijna altijd aanwezig, naast grote concentraties van allerlei watervogels.

De eerste vogels die we zagen waren een tweetal grote Canadese ganzen en iets verderop in de bosjes vlogen een groot aantal putters heen en weer, vanuit het hoge gras vlogen een viertal kneuen op. De tjiftjaf en de winterkoning lieten zich goed horen. Aan beide zijden van het pad liepen we tussen de koningsvarens en het koninginnenkruid waartussen al vele vlinders en andere insecten zich ophielden. We keken en luisterden dus niet alleen naar de vogels, al was hetgeen wat we nu hoorden toch iets aparts. We hoorden hem wel maar zagen hem niet, de sprinkhaanzanger.

De sprinkhaanzanger dankt zijn naam aan de zang van het mannetje; een voortdurend rinkelend geluid dat sprekend lijkt op dat van een sprinkhaan. Dat is meteen het enige dat opvallend is aan deze riet- en ruigtebewoner. Sprinkhaanzangers zijn erg onopvallend gekleurd en leven verborgen. Ze houden er niet om uit de dekking van de vegetatie te komen. Sprinkhaanzangers zijn niet zo kieskeurig wanneer het hun leefgebied betreft; als het maar nat en ruig is.

Verder wandelend hoorden we ook nog de vink, de luidruchtige zwartkop,

een zanglijster, koolmees, zagen we de grote bonte specht en vloog een grote zilverreiger over. Het mannetje fazant liet zich horen en een bruine kiekendief was aan het jagen. We liepen richting het vogelkijkscherm en onderweg zagen we nog groenlingen en roodborsttapuiten met jongen. Aangekomen bij het kijkscherm vloog een grote zilverreiger op en op het water vele meerkoeten, kuifeenden en knoppers van karpers. Aan de zijkant van het scherm hadden we hoger gelegen nog een mooi uitzicht over het gebied en zagen we nog lange tijd de ijsvogel. Maar vooruit.....we willen nog meer zien dus zetten we er weer de pas in. Struinend door het mooie landschap zagen we nog pimpelmees, zwarte kraai, hoorden we de

tuinfluiters en de tjiptjaf, vlogen merels en een 12-tal grote Canadese ganzen voorbij.

Wederom hoorden we de sprinkhaanzanger en nu wel heel dichtbij maar wederom liet hij zich niet zien, echter terwijl een gedeelte van de groep doorliep en zicht hadden op zanglijster en graspieper bleven Thieu, Corrie en Annemiek achter en bleven net zo lang wachten totdat ze de sprinkhaanzanger zagen, zowel het zingende mannetje als het onder in het struweel verblijvende vrouwtje.

Zo zie je maar dat de aanhouder wint, mooie waarneming. We moesten verder want we wilden nog veel zien vandaag. Langs de dijk richting beginpunt zagen we nog scholekster, houtduif, grote lijster, havik, een haas, spreuwen, boerenzwaluw, buizerd en kleine mantelmeeuw. Voor dit gebied een mooi resultaat met 32 vogelsoorten.

Op naar het 15 km verderop gelegen natuurontwikkelingsgebied Scherpenissepolder waar een grote vogelkijkhut staat en waar we naar de diverse vogels konden kijken maar ook de tijd namen om van een bakske koffie te genieten. We verbleven hier van kwart

voor elf tot kwart voor twaalf en mensen, mensen wat hebben we hier genoten. Van dicht bij mogen genieten van tureluurs, grutto's, aalscholver, kluten met jonge pullen, Kieviten, grauwe ganzen, lepelaar, Noordse stern, bergeenden, hoorden we de veldleeuwerik, rietzanger en zagen we een jagende bruine kiekendief, was er nog discussie over een visarend, vlogen er nog vele boerenzwaluwen over, zat een torenvalk op een hek en liet een tweetal rietgorzen zich mooi zien.

Op naar het volgende natuurgebied het iets verderop gelegen natuurgebied "De Pluimpot".

Tholen is een belangrijke hoogwatervluchtplaats en een broedgebied voor kustvogels zoals scholeksters, visdiefjes en kluten. De Pluimpot werd daarom door deze vogels gebruikt om te broeden. Ook de zoutplanten en orchideeën grepen hun kans om zich te settelen op de dijken en aan de rand van de oever. De Pluimpot is toegankelijk via de paden op de dijken. Het hele jaar door zijn er vogels te zien. Direct naast het pad is de oever van de watergang begroeid met doorgesloten bosplantsoen.

Hier lopen we een korte wandeling van drie kwartier rondom deze mooie plas. Vanaf de Slikken van den Dortsman zuid - zeedijk zagen we grasmus, meerkoeten, hoorden we de kleine karekiet in het riet, bergeend, tureluur, Kievit, witte kwikstaart en rietgors. Het pad volgend langs de bomenrand waar de schaduw welkom was, had je diverse doorkijkjes waar we o.a. futen, kokmeeuwen, wilde eenden en twee grote zilverreigers en één lepelaar zagen.....we waren niet zeker dus nog maar eens goed kijken en jawel het waren geen zilverreigers maar een drietal lepelaars. Verder wandelend hoorden of zagen we zwartkop, alarmerende groene specht, vink winterkoning, tjiptjaf, kleine karekiet, dodaars en een vlucht zilverplevieren.

Ook na deze mooie wandeling maakten we er wederom een gewoonte van om na afloop nog een terrasje te pakken en alles nog even de revue te laten passeren. Totaal deze dag hebben we 57 vogelsoorten waargenomen, Samen hebben we van elkaar geleerd en dat is de bedoeling, kennis en genieten gaan hier goed samen. Eenieder weer bedankt en tot een volgend keer.

Leo Reijnierse, coördinator VWG Ken en Geniet

Natuurvereniging Ken en Geniet